

ת"פ 16168/08/15 - מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ נגד אולגה מנז'ליי, ו' ז

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 16168-08-15 מדינת ישראל נ' מנז'ליי(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ
ע"י עו"ד ויזן

המאשימה

נגד

1. אולגה מנז'ליי (עצירה)
ע"י עו"ד צווסקוב
2. ז (עציר)
ע"י עו"ד בן-נון

הנאשמים

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשמים הורשעו לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 [להלן: "**פקודת הסמים**"], וה**חזקת חצרים** לפי סעיף 9(א) לפקודת הסמים.

2. על-פי עובדות כתב-האישום המתוקן, ביום 23.10.14 הנאשמת 1 [להלן: "הנאשמת"] שכרה דירה בת 3 חדרים בפתח-תקוה [להלן: "הדירה"], ובסמוך למועד תחילת השכירות עבר הנאשם 2 [להלן: "הנאשם"] להתגורר עימה בדירה.

ביום 20.7.15, החזיקו הנאשמים ברחבי הדירה סם מסוג AB-CHMINACA [להלן: "הסם"] בשלבי אריזה שונים: 40.125 ק"ג נטו של סם הוחזק בתפזורת בשקים גדולים וכלי קיבול שונים; בשקיות ניילון קטנות מוכנות לשיווק, עליהן מודבקות מדבקות עם הכיתוב "סטלה", מחולקות לשני גדלים; 338 שקיות עליהן הרישום "2+10" במשקל מוערך של 13.5 גרם לשקיות ו - 1792 שקיות עליהן הרישום "2+5" במשקל מוערך של 7.5 גרם לשקית, סך הכל 2130 יחידות.

עמוד 1

המשקל הכולל של הסם שנתפס בדירה הוערך ב - 58.128 ק"ג נטו, ושווי הכספי הוערך בסך של 415150 ₪.

בדירה נתפסו, בנוסף, גלילי שקיות, גליל מדבקות הנושאות את הלוגו "סטלה", משקל, מכשיר לחימום ואטימת שקיות ניילון וכן מחברות המתעדות את אופן אריזת הסם והפצתו ברחבי המדינה.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

3. גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) מעלה, כי לחובתו הרשעה משנת 2013 בעבירה של חבלה חמורה, ובבית-משפט השלום בכפר סבא הוטל עליו עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד רכיבים נלווים.

ראיות מטעם ההגנה

4. ב"כ הנאשמת הגישה אבחון פסיכולוגי שנערך לה בשלבי המעצר (ביום 17.4.16) על-ידי מרכז טיפול ואבחון "התחלה חדשה" (נ/1). מהאבחון עולה כי הנאשמת, כבת 42, גרושה פעמיים, אם לבת יחידה וסבתא לשני נכדים, ילידת אוקראינה ותושבת פתח תקווה. ניכר כי הנאשמת קיבלה את מרותם של גברים שונים לאורך חייה, וגם מערכות היחסים שניהלה מאופיינות בצייתנות ובכניעה לגברים. הדברים אמורים גם לגבי מערכת היחסים שתיארה עם רוסלן (הוא אותו רוסלן לגביו טענו הנאשמים כי החזיקו את הסם עבורו, טענה שלא הוכחה כמפורט בהכרעת-הדין). כן עולה, שככלל ניכרת התנהלות מאוד פאסיבית של הנאשמת מול אירועים, מצבים ואנשים לאורך כל חייה (כך, בין השאר, לא הסדירה את מעמדה בישראל עד היום), כאשר הפאסיביות בלטה בממצאי הכלים הדיאגנוסטיים שהועברו לה.

ועוד, הנאשמת מתקשה לקשר בין סיבה לתוצאה וההבנה שלה לגבי אירועים רבים היא חלקית, שגויה וחסרה.

הרושם הוא, כי לא מדובר באישה בעלת דפוסים עברייניים, שיזמה באופן מכוון והקימה בביתה מעבדה לאריזת סמים. נראה כי מעצרה יצר זעזוע עמוק וכיום מבינה שטעתה. מתארת את האשמה שחשה כלפי בן זוגה ואת החשש מהשלכות המאסר לגבי מעמדה החוקי בישראל ולגבי הקשר שלה עם בתה ונכדיה.

ההתרשמות היא שמדובר באישה הזקוקה להליך טיפולי שיסייע לה בהבנת מצבים מורכבים, עמידה על זכויותיה, ויכולת התנהלות אסרטיבית מול דרישות הסביבה. כן עולה הרושם, כי מדובר באישה כנועה וצייתנית שחוותה טראומות ומערכות יחסים מורכבות, נתונים העומדים ברקע לביצוע העבירה, ואין מדובר בעבריינית בעלת מאפיינים אנטי סוציאליים. מומלץ ליתן את הדעת לשיקולי שיקום בעניינה.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה התייחסה לערך החברתי שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשמים והדגישה, כי המדובר בכמות גדולה מאוד של סמים, לרבות כמות גדולה מאוד של שקיות מוכנות לשיווק והפצה.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה התובעת לתכנון שקדם לביצוע, כאשר הנאשמים החזיקו בדירתם כמות גדולה של סמים שחלקם היו בתוך אריזות וחלקם בתפוזות בתוך שקים גדולים וכלי קיבול שונים. העדר הספונטאניות בא לידי ביטוי, בין השאר, במוצגים שנתפסו בדירה, לרבות: מכשיר לחימום לצורך אטימת שקיות, מדבקות שהודבקו על גבי השקיות, גלילי נייר, משקל ומחברות המתעדות את אופן אריזת הסם והפצתו.

לגישתה, שני הנאשמים הם הדומיננטיים במעשים, כאשר הטענה כי החזיקו את הסמים עבור אחר נדחתה בהכרעת-הדין.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות צוין, שלנאשמת אין עבר פלילי לעומת הנאשם, שלחובתו הרשעה קודמת בגין עבירת אלימות. הנאשמים ניהלו את התיק ולא חסכו בזמן שיפוטי.

המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל וטענה כי יש להעמיד את עונשם באמצע המתחם, לצד מאסר על תנאי וקנס בגובה השווי המוערך של הסם.

ב"כ המאשימה ביקשה שלא ליתן משקל לחוות-הדעת שהוגשה בעניינה של הנאשמת, המבוססת על עדות שמיעה, גרסתה של הנאשמת ופגישה אחת עימה שארכה מספר שעות. בכל מקרה, הנאשמת יכולה לעבור הליך טיפולי בכלא, ככל שתהיה מעוניינת בכך.

6. ב"כ הנאשם ביקש להדגיש, שהסם אותו החזיקו הנאשמים הוגדר כסם מסוכן בפקודת הסמים בנובמבר 2014, מספר חודשים לפני ביצוע העבירה ביולי 2015. לגישתו, המדובר בעילה מרכזית להקלה בעונשם של הנאשמים שהחזיקו בסוג הסם המכונה "סמי פיצוציות".

באשר לניהול התיק צוין, שחזית המחלוקת הייתה מאוד מצומצמת ועיקרה משפטי. הנאשמים לא כפרו בכך שהחזיקו את הסמים, אלא שהחזיקו את הסמים עבור אדם אחר, ובנוסף עלתה טענה משפטית של הגנה מן הצדק.

לגישתו, מרשו הוא לא זה ששכר את הדירה, ולא ניתן לקבוע שקיים אלמנט של תכנון לגביו. העבירה היחידה המיוחסת לנאשם היא החזקה - וגם היא קונסטרוקטיבית.

הסניגור טען כי הנאשם הוא אדם עובד ונורמטיבי, עם הרשעה אחת בעברו, וזהו מאסרו הראשון. הנאשם, אב לשלושה ילדים המתחנכים בפנימיה, מצוי במעצר מחודש יולי 2015 והדבר פוגע בילדיו, אותם נהג לבקר לעיתים תכופות, כשאינם זנחה אותם.

הסניגור הגיש פסיקה ממנה עולה, שהרף העליון של מתחם העונש ההולם עומד על 27 חודשים, ועל

כן ביקש להסתפק בתקופת המעצר ולשחרר את הנאשמים עם מתן גזר הדין.

7. ב"כ הנאשמת הצטרפה לדברי ב"כ הנאשם באשר למתחם הענישה ולנסיבות ניהול התיק.

טענה כי עתירת המאשימה לענישה כלכלית בגובה השווי המוערך של הסמים, אינה נתמכת בפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים, ומדובר בעתירה שלא ברור מה מהותה.

הפנתה לחוות הדעת של המרכז "התחלה חדשה", שהוא גוף מקצועי, המבוססת על מפגש אינטנסיבי וארוך שכלל אבחון פסיכולוגי מעמיק, ממנה ניתן ללמוד אודות הרקע לביצוע העבירות ונתוני הנאשמת, שהיא נעדרת עבר פלילי.

בהתייחס לגישת המאשימה באשר לאלמנט התכנון ציינה, שהדירה שימשה את הנאשמים למגורים, כאשר לא יוחסו להם עבירות של סחר והפצה. נראה כי הנאשמת היא האחרונה בשרשרת הסם, בבחינת הפועלת הפשוטה.

הסם בו עסקינן הוכנס לאחרונה לפקודת הסמים, ועל כן יש בסיס לטענת הנאשמת כי לא ידעה שהמדובר בהחזקה אסורה, כשהעבירות לא בוצעו על רקע בצע כסף.

הסניגורית הצטרפה לטיעוני ב"כ הנאשם באשר למתחם הענישה, ועתרה לשחרר את הנאשמת עם מתן גזר הדין.

8. בדבריה לבית המשפט אמרה הנאשמת שהיא מתנצלת שכך הדברים קרו, ומעוניינת היא לומר דברים נוספים, אך אינה מסוגלת. הנאשם בחר שלא לומר דבר.

דין והכרעה

9. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. הנאשמים במעשיהם פגעו בערך המוגן של הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים, כשהדברים נכונים ביתר שאת לגבי "סמי פיצוציות". הפגיעה בערך המוגן היא בעוצמה גבוהה על רקע הכמות הגדולה של הסם שהחזיקו הנאשמים לצד הכלים הרבים שנתפסו והמחברות המתעדות פעילותבנסיבות המעידות על כך שחלק מהסם היה מוכן לשיווק ולהפצה.

11. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, ייאמר כי הנאשמים החזיקו יחדיו כמות גדולה של סם הידוע כ"ניס גיא", בשווי המתקרב לחצי מליון ₪, באופן המעיד

בהכרח על תכנון כל המהלכים, לרבות שכירת הדירה, אליה עבר הנאשם בהמשך. הסם היה מפוזר ברחבי הדירה, בשלבים שונים של אריזה, כשנמצאו גם שקיות ניילון בשני גדלים ועליהן מדבקות, המוכנות לשיווק. עוד נתפס מכשור ומחברות הכוללות תיעוד בכתב, המאפיינים בית אריזה של ממש. אני מקבלת את גישת המאשימה לפיה, הראיות בתיק מצביעות על כך ששני הנאשמים הם דומיננטיים באותה מידה, כשבנוסף, נדחתה טענתם כי החזיקו את הסם עבור אחר.

12. לעניין מדיניות הענישה בנסיבות אלו, יאמר באופן כללי כי:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה (ויאמר כי המדובר בהרואין - ד.מ.מ.). הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים" (ראו: ע"פ 211/09 אזולאי נגד מדינת ישראל [22.6.10], פסקה 10).

ועוד: הכללתו של הסם מן הסוג בו החזיקו הנאשמים בפקודת הסמים בסמוך לביצוע העבירות מחייבת העברת מסר עונשי ברור:

"כפי שציין גם בית משפט קמא, הסמים המסוכנים פשטו בקרבנו כנגע חברתי, אשר השלכותיו הרסניות וסכנותיו רחבות היקף. בענייננו, יש פן נוסף בחומרת עבירת הסמים. עסקינן בסוג סם חדש יחסית לעומת סמים מוכרים יותר. כניסתו של סם חדש לזירה דורשת תגובה של ענישה הולמת. כל סם וקהל היעד שלו. כל סם ומרכיבי המשיכה שלו - מחיר, נגישות, תגובה פיסיית. נדמה, כי ריבוי סוגי הסמים מביא לעלייה בשימוש בסמים בכללותו. הפסיקה מכירה בסמים חמורים יותר ופחות, אך יש לדעת את מאפייניו של כל סוג. לסם הנדון - Methylnmethcathinone - תכונות מיוחדות משלו. סם זה הידוע כ"סם פיצוציות" כולל מרכיב "קאתינון" הגורם, בין היתר, לתלות נפשית משמעותית, לתופעות חרדה, הזיות ופרנויות, והמשתמשים בו עשויים להיקלע למצבים פסיכוטיים... כידוע, השימוש בסם מסוכן אינו פוגע במשתמש לבדו, כי אם בבני משפחתו ובזרים לו, בסביבתו הקרובה והרחוקה, וסופה של השפעתו המחריבה להתפרס על פני החברה בכללותה. הנה כי כן, מעגלי ההרס הקשורים בשימוש בסמים מסוכנים ובייבואם מתרחבים והולכים, כמעגליה של אבן הפוגעת במים מורעלים." (ע"פ 1635/14 יהודה נגד מדינת ישראל [21.8.14], פסקה 5).

13. עינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 4915/15 **ותד ואח' נגד מדינת ישראל** [2.11.15] (הוגש על-ידי התביעה): עניינו של פסק-דין זה בסם מסוכן מסוג F-AMB5, שבדומה לעניינו, הוא ממשפחת הקנבינואידים הסינטטיים, המכונים "סמי פיצוציות". המערערים כולם הודו במיוחס להם, כאשר מערערים 1 ו- 2 הורשעו בעבירות של קשירת קשר לפשע ובהחזקת סם שלא לצריכה עצמית; מערער 3 הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע ובתיווך בסם מסוכן; מערער 4 הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע וכן עסקה בסמים.

מערער 3 תיווך בין אחר לבין מערער 4, וסוכם שהאחר יספק לו את הסם האמור במשקל של 15 ק"ג ובשווי אלפי ₪, בצורתו הצמחית, כך שבסך הכל יתקבל 300 גרם של חומר פעיל.

בהתאם לתכנון, מערערים 1 ו- 2 נסעו למקום המפגש, ופגשו את האחר אשר העביר לידיהם סם במשקל נטו של 14.96 ק"ג. המערערים 1 ו- 2 המשיכו בנסיעה ונעצרו ע"י בלשי משטרה כשהסם ברשותם. בית-המשפט המחוזי קבע כי מערערים 1 ו- 2 ניצבים בתחתית מדרג החומרה, ובהתאם מתחם העונש ההולם נע בין 2 - 5 שנות מאסר בפועל. מערער 1, נעדר עבר פלילי, נדון לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל; על מערער 2, בעל עבר פלילי מכביד למדי, הושת עונש של 28 חודשי מאסר בפועל.

בית-המשפט העליון התייחס לכך, שהמדובר בסם שהוגדר סם מסוכן בחודש אוגוסט 2014, חודשים ספורים לפני האירועים המתוארים בכתב האישום, וכי הוצגה חוות דעת מומחה מטעם המדינה, ממנה עולה כי "הסם החדש" **"אמנם איננו מסוכן בעוצמה המיוחסת לסמים קשים, כגון הרואין, אך בד בבד הוא ניחן במאפיינים שונים שבגינם מסוכנותו עולה על זו של סמים שנחשבים קשים פחות, כגון חשיש או מריחואנה"** (פסקה 3).

הערעור על חומרת העונש נדחה, כשניתן משנה תוקף לקביעה לפיה **"במקרים מסוימים 'כניסתו של סם חדש לזירה דורשת תגובה של ענישה הולמת' לנוכח תרומתו להרחבת היקף השימוש בסמים..."** (שם).

ת"פ 53457-11-15 (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נגד איסטחרוב** [27.6.16] (הוגש על-ידי התביעה). הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק ברכב בו נהג, סם מסוכן מסוג AB-CHMINACA (הזהה לסם אותו החזיקו הנאשמים), במשקל כולל של 21.251 ק"ג, ארוז בשתי שקיות נפרדות.

הנאשם כבן 21, ללא עבר פלילי. הוגש תסקיר שכלל המלצה לענישה של מאסר, אז הודיע הנאשם כי אינו מעונין להשתלב בטיפול בקהילה סגורה. ב"כ הצדדים באו בסופו של יום בעתירה משותפת להשתת 30 חודשי מאסר בפועל, ובית-המשפט כיבד את ההסדר.

ת"פ (מחוזי ת"א) 40055-08-15 **מדינת ישראל נגד יאיר ואח'** [1.3.16] (הוגש על-ידי ההגנה; יצוין, כי הוגש ערעור על קולת העונש - ע"פ 3113/16 **מדינת ישראל נגד לוין** [1.5.16]).

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת חצרים, קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. במסגרת הקשר, שכר אחר בפרשה - על דעת הנאשם - דירה, על-מנת שתשמש מקום להכנת סם מסוג "ניס גיא" ומכירתו. הנאשם החזיק בדירה, יחד עם שני נאשמים נוספים, בשקים ובתוכם סם מסוג AB-CHMINACA במשקל של 35 ק"ג, 181 אריזות מוכנות לשיווק עם הכיתוב ניס גיא אשר הכילו את אותו הסם, וכן כלים, אריזות וחומרים להכנת הסם. לבית-המשפט המחוזי הוצג הסדר רף, לפיו המאשימה הגבילה עצמה לעתירה עונשית של 15 חודשי מאסר בפועל. עיון בגזר-הדין מעלה את נסיבותיו המיוחדות של הנאשם שם, אשר אובחן כחולה סכיזופרניה בהיותו כבן 20 וסובל ממצב נפשי לא יציב, כשלחובתו 4 הרשעות קודמות ישנות והוא לא ריצה מאסרים בפועל. בית-המשפט המחוזי נתן משקל ממשי למצבו הנפשי של הנאשם, והשית עליו 10 חודשי מאסר בפועל.

בערעור הופחתו 50 ימי מאסר בהסכמה.

15. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 30 עד 60 חודשי מאסר בפועל.

16. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור).

המסמך האבחוני שהוגש בעניינה של הנאשמת (נ/1) מעלה תמונה של נתוניה הפסיכו-סוציאליים, אך אין באמור בו כדי להצדיק סטיה מהמתחם מטעמי שיקום. נוכח הערכת נתוניה האישיותיים של הנאשמת - התואמים את התרשמותי ממנה במהלך העדות - יש מקום לשיקול הליך טיפולי מתאים בשב"ס במהלך מאסרה.

עונשם של הנאשמים ייגזר, לכן, בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין.

17. הנאשמים ניהלו הליך של ראיות, ואולם ניתן לומר כי כל אחד מהם לקח אחריות מסוייגת על חלק מהמסכת העובדתית. ניהול ההוכחות סביב אפשרות מעורבותו של רוסלן לא היה מופרך, אם כי בסופו של יום הטענה של "אכיפה בררנית" נדחתה לגופה, כך שאין מקום ליתן לה כל ביטוי, גם לא בשלב הענישה. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, ואילו לחובתו של הנאשם הרשעה בעבירה שאינה קשורה - כך ששניהם אמורים לרצות עונש מאסר ראשון, על כל ההשלכות הנובעות מכך. לשני הנאשמים נסיבות משפחתיות מורכבות, אם כי יש ליתן לנסיבות אלו משקל מסוייג נוכח נסיבות העבירות, שהרקע האפשרי להם הוא אחד - בצע כסף ונסיון לרווח מהיר.

18. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי יש להשית על הנאשמים עונש זהה, מעט מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, לצד רכיבי ענישה נלווים, ובהתאם גוזרת את דינם כדלקמן:

מטילה על כל אחד מהנאשמים 3 שנות מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו: 20.7.15.

מטילה על כל אחד מהנאשמים 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעברו בתוך 3 שנים מיום השחרור עבירות סמים מסוג פשע; 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעברו בתוך 3 שנים מיום השחרור עבירות סמים מסוג עוון.

מטילה על כל אחד מהנאשמים קנס בסך 10000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד ליום 1.12.17.

19. ב"כ המאשימה ביקשה להכריז על הנאשמים כסוחרי סמים ולהורות על חילוט הרכוש המפורט בכתב-האישום שנתפס בדירה.

ב"כ הנאשם הביע הסכמתו לחילוט. ב"כ הנאשמת ביקשה להגיש תגובה בכתב, זו הוגשה כעבור כמה ימים, ומייד לאחר מכן התבקש להוציאה מהתיק. מאז, לא התקבלה תגובה מטעם הנאשמת.

לאור כמות ושווי הסם המפורטים בכתב-האישום, כשהסם היה מפוזר ברחבי הבית לצד אמצעים ששימשו לאריזה, חלקו ארוז בשקיות ומוכן לשיווק, והתיעוד במחברות שנתפסו, המסקנה הבלתי נמנעת היא, כי הנאשמים היו אמורים להפיק רווח מהעבירה אותה ביצעו, ועל כן אני מכריזה עליהם כסוחרי סמים לפי סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים.

כפועל יוצא, מורה על חילוט כל הרכוש המפורט בבקשת החילוט בסוף כתב-האישום לטובת קרן החילוט על-פי פקודת הסמים.

הודעה זכות ערעור תוך 45 ימים לבית-המשפט העליון.

ניתן היום, י"א שבט תשע"ז, 07 פברואר 2017, במעמד ב"כ הצדדים והנאשמים.